

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.573/2015/8. szám

A tanács tagjai: Dr. Orosz Árpád a tanács elnöke
Dr. Kiss Gábor előadó bíró
Dr. Cseh Attila bíró

A felperes

A felperes képviselője: Gadus Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Gadus Csaba ügyvéd

Az alperes

Az alperes képviselője: Z. Tóth Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Z. Tóth Katalin ügyvéd

A per tárgya: birtokháborítás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek: alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Miskolci
Törvényszék 1.Pf.21.956/2014/9.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Tiszaújvárosi
Járásbíróság 5.P.20.172/2013/26.

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 1.Pf.21.956/2014/9. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000. (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (Hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perbeli „anyagbánya” megjelölésű 5 ha 3275 m² területű ingatlan korábban az Ú. É. Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Szövetkezet (Mgtsz.) tulajdonában állt, 2005-ben az FVM megyei földművelésügyi

hivatal vadászati és halászati főfelügyelőse az ingatlan halászati célú hasznosítására pályázatot írt ki, amelyen az alperes is részt vett. Feltételként határozta meg a hatóság azt, hogy a vízminőség védelme, a kulturált környezet megteremtése és megóvása érdekében az adott vízfelületet igénybe vevő horgászok számának függvényében cserélhető illemhelyeket és szemetgyűjtőket kell elhelyezni, ezek üritéséről a halászati hasznosítást végzőnek kell gondoskodnia. 2005. december 27-én a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium az alperessel haszonbérleti szerződést kötött tíz éves időtartamra. A szerződésben rögzítették, hogy a haszonbérelő a haszonbérbeadó engedélye nélkül 100.000 forint értéket meghaladóan - a halgazdálkodással összefüggő - beruházást nem végezhet.

- [2] A perbeli ingatlan középső részén két tó található, amelyeknek kisebb és nagyobb a vízfelülete, azokat egy földnyelv köti össze. A tavakhoz vezető 3 méter széles bejárati útszakasz mellett egy faház áll, amelynek a bontását a hatóság elrendelte, abban az alperes életvitelszerűen lakik. A ház mellett egy halászszeplő, közvetlenül a tóparton lakókocsi található utánfutóval. A nagyobb tótól 12 méterre egy konténert is felállítottak, amelyben az alperes szerszámokat tárol. Mellette egy ivókút, szeplők, szeplők, szalonnaszeplők vannak. A partszakasztól 4-5 méterre 11 darab szalonnaszeplőt létesített az alperes. Ezen túlmenően a területen 40 szemetest helyezett el, továbbá 3 mellékhelyiséget. A nagyobb tó melletti partszakasztól pár méterre egy játszóteret alakított ki, végig körben gumipartfal szakaszt épített ki. A nagyobb tó mellett a bejárathoz képest hátsó részen két vasrudat helyezett el, amelyek között egy lánc van, ezt lakattal lezárta.
- [3] Az alperes a haszonbérleti szerződés alapján jelenleg birtokban tartja a perbeli ingatlant, és a vízfelületen horgászati tevékenységet végez. Ez magában foglalja a tevékenység előfeltételeként a haltelepítést, az ezzel kapcsolatos műveleteket, a horgászati tevékenységet folyamatosan biztosítja a horgászok részére a tó vízfelületének egészén oly módon, hogy a horgászok részére területi engedélyt ad ki. A területi engedély alapján a horgászok a vízfelületet családtagjaikkal együtt közelíthetik meg, ott horgászhatnak, ennek eredményeképpen eldönthetik, hogy a kifogott halat megvásárolják vagy visszadobják a tóba. A látogatók a horgászati tevékenységgel együtt rekreációs tevékenységet is folytathatnak, amely szabadidős tevékenység nem terjedhet ki a tóban való fürdésre.
- [4] A felperes az ingatlan tulajdonjogát a 2007. február 13-án kelt adásvételi szerződéssel szerezte meg, tulajdonjogát a földhivatal 2007. február 22-én bejegyezte az ingatlan-nyilvántartásba, az ingatlant nem vette birtokba. Az ingatlan szomszédságában további mezőgazdasági ingatlanokkal rendelkezik.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság a ny-i és a m-i útról az ingatlanon fekvő tó megközelítéséhez szükséges 3 méter széles szakaszon a magánút használatán túlmenően tiltsa el az alperest az ingatlan további részének a használatától, kötelezze a tulajdonában lévő területről két darab konténer, valamennyi ülőhelyként szolgáló összes szaletli, valamint szemetes elszállítására. Szintén kérte az alperest arra kötelezni, hogy a három darab pottyantós wc-t és a gumipartfal szakaszt bontsa le, és az eredeti állapotot állítsa helyre azon a partszakaszon, ahol a gumifalak voltak. További kereseti kérelme az alperes által létesített szalonnasütők elszállításának, az alperes által fűrt kutak megszüntetésének a kötelezésére irányult.
- [6] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Arra hivatkozott, hogy az ingatlant kizárólag a haszonbérleti szerződésben foglalt mértékben használja, a használat csak a tavak vízfelületére és annak közvetlen parti részére terjed ki. Hivatkozott arra is, hogy a szerződés megkötésekor hatályos, a halászatról és a horgászatról szóló 1997. évi XLI. törvény alapján őt mint a halászati jog jogosultját az ingatlan tulajdonosával szemben halászati szolgalmi jog illeti meg a vízhez jutás érdekében.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [8] Álláspontja szerint - bár ezt a felperes vitatta - őt terhelte annak a bizonyítási kötelezettsége, hogy az alperes birtokháborító magatartást tanúsít azáltal, hogy a halászati törvényben biztosított halászati szolgalmi jogát meghaladóan használja a perbeli területet és azon olyan dolgokat helyezett el, amelyre nem volt jogosítványa. Az elsőfokú bíróság szerint a terület használatának pontos kimérése szakkérdés, ezért a felperesnek kellett volna indítványoznia szakértő kirendelését, azonban ő ilyen bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért pontosan nem tudta meghatározni, hogy a haszonbérleti szerződésben meghatározott 2 ha a valóságban pontosan milyen területet érint. Álláspontja szerint azonban ennek a meghatározására nem volt szükség, mert az eljárás során megtartott helyszíni szemlét követően rendelkezésre álltak azok a tények, amelyek alapján a jogvita elbírálható volt. Szerinte a perben megállapítható volt, hogy a perbeli ingatlant az alperes haszonbérleti szerződés alapján tartja birtokában, a birtoklásra érvényes jogcímmel rendelkezik, ezért annak a felperes részére történő birtokba adására nem kötelezhető.
- [9] A lefolytatott tanúbizonyítás eredményeként megállapította, hogy az alperesnek a bányató egész területén biztosítania kell a horgászat lehetőségét, ezért életszerűtlen a felperes azon kereseti kérelme, hogy a bíróság úgy engedélyezze azt a perbeli területen, hogy a horgászok a tóhoz vezető 3 méter szélességű bekötő út nagyságát

figyelembe véve kizárólag a tó 3 méteres partszakaszát használják.

- [10] Megállapította, hogy egy konténer helyezkedik el az ingatlanon, ebben a konténerben az alperes nagyjából olyan eszközöket tárol, amelyeket a horgászati tevékenységhez szükséges feltételek biztosítása során vesz igénybe. Álláspontja szerint az ülőhelyként szolgáló szaletlik létesítése is a horgászati tevékenység kiszolgálásához tartozik, hiszen az alperesnek a horgászati tevékenységet biztosítani kell, a kiülők és kiállók pedig a horgászok kényelmét szolgálják.
- [11] Utalt arra, hogy a helyszíni szemle alapján megállapítható volt, hogy a szemetek elhelyezésére a tó melletti partszakaszon került sor, ez a pályázat elnyerésének a feltétele volt, másrészt a felperes által kért 3 méteres partszakaszon nem helyezhető el az a mennyiségű szemete, amely szükséges a horgászati tevékenységhez.
- [12] Hasonló okokból alaptalannak találta a felperesnek a három darab pottyantós wc, valamint a gumipartfal szakasz lebontására és a rézsű fal helyreállítására, továbbá a szalonasütők elszállítására irányuló és a fűtő kút megszüntetésével kapcsolatos keresetét is.
- [13] Okfejtése szerint a helyszíni szemle alapján megállapítható volt, hogy az ingatlan jelenleg is bányatóként funkcionál, a vízfelszín, illetőleg a területet körbe határoló és a határvonalon álló meddők között pár méter az a terület, amely ténylegesen használható, és az a használat, amelyet az alperes megvalósít az ingatlanon, az a horgászati tevékenységhez kapcsolódik. Így az alperes a halászati szolgalmi joga által biztosított mértéken nem terjeszkedett túl, nem akadályozta a joga gyakorlása során a felperes ingatlanának rendeltetésszerű használatát és nem tanúsított birtokháborító magatartást sem. Utalt rá, hogy a helyszíni szemle alapján megállapítható volt az is, hogy a hátsó kijárat közvetlenül útszakaszhoz nem vezet, egyébként az ingatlan közvetlenül megközelíthető a 3 méteres útszakaszon keresztül.
- [14] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. A másodfokú tárgyaláson a keresetét a következőképpen tartotta fenn, illetve pontosította: Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy a 2013. október 10-én csatolt vázrajz alapján, az azon 3 méteres szélességgel megjelölt piros sávzott bekötő utat használhassa az alperes, de ne kizárólagosan, ennek használatát tegye számára is lehetővé. Ezen felül a halászati jog gyakorlásával kapcsolatban a két tavat körülvevő 3 méteres sávon belül gyakorolhassa kizárólagosan a használati jogát. Kérte az ezen kívüli terület részére történő birtokba adását oly módon, hogy az ott elhelyezett valamennyi tárgyat és felépítményt az alperes távolítsa el. Kérte, hogy ezen felül a vázrajzon megjelölt perbeli 2. és perbeli 3. ingatlanok között bejelölt úton elhelyezett láncot az alperes távolítsa el és a bejutást így tegye lehetővé. Kérte továbbá a tavakat körülvevő 3 méteres sávon belül az ott elhelyezett használt gumiból készített gumipartfal eltávolítását.
- [15] Arra hivatkozott, hogy az alperes a halászati jog gyakorlását a 3 méteren belül elhelyezkedő területen gyakorolhatja. Hangsúlyozta,

hogy az alperest jogerős határozat kötelezte korábban az ingatlanon található építmény elbontására is, azonban e kötelezettségének nem tett eleget. Kiemelte továbbá, hogy a tóhoz vezető bejáratú útszakasz mellett található faház tekintetében rendelte el a bontást a közigazgatási szerv, amelyben az alperes jelenleg életvitelszerűen él. Az alperes által az ingatlanon elhelyezett konténerben az alperes részben tárol csak a halgazdálkodási tevékenysége elvégzéséhez szükséges eszközöket. Hangsúlyozta azt is, hogy a halászati joghoz kapcsolódó szolgalmi kereteit a 2013. évi CII. törvény határozza meg, így ő mint a tulajdonos nem köteles túrni, hogy az ingatlanán életvitelszerűen éljen a halászati jog jogosultja, ott engedély nélküli épületet állítson és partfalat építsen.

- [16] A másodfokú bíróság a 2005. február 19-én megtartott tárgyaláson tájékoztatta az alperest, hogy a perben őt terheli annak a bizonyítása, hogy a perbeli ingatlan jelenlegi terjedelemben fennálló birtoklására őt a haszonbérleti szerződés és a törvényen alapuló szolgalmi jog mennyiben jogosítja fel. Felhívta, hogy ezzel összefüggésben a birtoklásához való jogosultságát alátámasztó tényelőadását és bizonyítási indítványait tizenöt napon belül terjessze elő. Megkívánta, hogy a tényelőadása terjedjen ki arra, hogy milyen halgazdálkodási tervet nyújtott be a szakhatósághoz és a terv milyen tevékenységre, az ingatlan milyen terjedelmű használatára jogosítja fel.
- [17] Az alperes a másodfokú bírósághoz 2015. március 26-án érkezett beadványában kérte a pályázati kiírás beszerzését. Hivatkozott arra, hogy a halgazdálkodási tervet az elsőfokú eljárás során 23. sorszám alatt csatolta az iratokhoz. Álláspontja szerint szakkérdés annak a meghatározása, hogy a szerződés és az őt a törvény alapján megillető szolgalmi jog alapján mekkora az általa jogszerűen használható és hasznosítható terület, de változatlanul állította, hogy a szükséges mértéket egyébként nem lépte túl, a perbeli ingatlant a korábban már kialakult használati rend szerint használta és birtokolta.
- [18] Kérte továbbá a Miniszterelnökséget vezető miniszter megkeresését arra nézve, hogy a perbeli ingatlanon a halgazdálkodással érintett részek tekintetében mióta szerepel a nyilvántartásban.
- [19] A másodfokú bíróság felhívására úgy nyilatkozott, hogy földmérő szakértő kirendelésére nem kíván bizonyítási indítványt előterjeszteni.
- [20] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét ítéletében részben és a következőképpen változtatta meg: Kötelezte az alperest, hogy 60 napon belül az 5.P.20.172/2013/7/I. alatti vázrajzon feltüntetett, perbeli ingatlanból a pirossal jelölt 3 méter széles úton, és a pirossal jelölt tavak mindenkor vízpártjától számított 3 méteres sávon kívüli területet adja a felperes birtokába oly módon, hogy a birtokba adandó területen lévő valamennyi építményt és tereptárgyat, illetve egyéb ingóságot távolítsa el, továbbá

távolítsa el a 3 méteres sávon belül eső részen elhelyezett használt autógumikat. Kötelezte továbbá az alperest, hogy biztosítsa a felperes számára a fenti vázrajzon ábrázolt perbeli 2. és perbeli 3. ingatlanok közötti úton a perbeli ingatlanokra való bejutást, és a fenti vázrajzon pirossal jelölt 3 méter széles úton az áthaladást. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletnek a keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyta.

- [21] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészítette ki, hogy a felperes által kötött adásvételi szerződés 15. pontja, valamint R. J. tanúvallomása alapján megállapítható, hogy a felperes és az állam tulajdonában álló ingatlan eladójaként fellépő Ú. É. Mgtsz. oly módon állapodott meg, hogy a perbeli ingatlanon a vevő az eladó helyett és nevében érvényesítheti az ingatlanon engedély nélkül épített épülettel az azt felépítő személlyel szembeni jogokat és esetleges kártérítési igényt is, továbbá a használat vonatkozásában az eladót megillető használati díj iránti igényt engedményezte a vevőre. Az adásvételi szerződés megkötését megelőzően a korábbi tulajdonos és a felperes között a túlhasználat kapcsán már vita volt.
- [22] A tényállást azzal is pontosította, hogy a perbeli ingatlanhoz vezető bekötő út a felperes tulajdonát képező ingatlan része, továbbá, hogy a mellékhelyiségeknek nem az adott módon megvalósuló elhelyezése, hanem általában mellékhelyiségek és szemetgyűjtők elhelyezése volt pályázati feltétel.
- [23] A másodfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a felperes attól kezdve, hogy tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték, nem tudott birtokba lépni. Ezért az adott ügyben elsődlegesen azt vizsgálta, hogy kit terhel a bizonyítás kötelezettsége. Szerinte a halászati szolgalmi jog gyakorlóját nem illeti meg, csak a tevékenysége gyakorlásához szükséges mértékben a birtoklás joga, a szükséges terjedelmet meghaladó használatra pedig változatlanul a tulajdonos jogosult. Rámutatott: A vízfelület használatára és ott a halgazdálkodásra, az ezzel összefüggő őrzésre, a zsákmány kifogására az alperesnek joga van, ebben a körben a felperest használati jog nem illeti meg, de erre irányuló igénye a perben nem is volt. Ugyanakkor a halászati szolgalmi jog alapján az alperest megilleti az a jog, hogy a vízfelülethez eljusson, hogy fogási eszközt elhelyezzen, a vízen halászati tevékenységet folytasson, és a zsákmányt elszállítsa. Az alperesnek a haszonbérleti szerződés alapján illemhelyek és szemetgyűjtők elhelyezése a kötelezettsége volt, de hogy hol, a terület mely részén, azt a halászati szolgalmi jog gyakorlásához szükséges használat terjedelme határolja körül.
- [24] A perben az alperes azt állította, hogy a felperes által megjelölthöz képest nagyobb terület szükséges a halászati szolgalmi jog gyakorlásához, a vízfelület szélétől mért 5-7 méteres sáv az, amely legalább szükségeszerű. Ebből a területigényből a felperes 3 métert elismert, ezért a másodfokú bíróság szerint a többlethelyigényt az alperesnek kellett volna bizonyítania.
- [25] Kiemelte: A másodfokú eljárás során az alperes részére a megfelelő

tájékoztatást megadta, az alperes részéről ezt követően előterjesztett indítvány a pályázati iratok beszerzésére irányult, amelyet azonban a másodfokú bíróság szükségtelennek ítélt meg, mivel az alperes által előterjesztett pályázat a perben rendelkezésre állt. Szerinte az a körülmény, hogy mióta van halgazdálkodásra alkalmas vízterületként nyilvántartva a terület, a jogvita elbírálása szempontjából nem bír jelentőséggel. Az, hogy szükséges egy megfelelő terület használata a halászati jog gyakorlásához, nem vitatott. Álláspontja szerint a halászati szolgalmi jog körébe csak annak a területnek a használata tartozik, amely a halászati jog gyakorlásához minimálisan szükséges, és hogy ez milyen terjedelmű, azt a felek nyilatkozatainak tükrében az alperesnek kellett volna bizonyítania. Szakértői bizonyítási iránti indítványt azonban az alperes nem terjesztett elő.

- [26] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a játszótér, a kulturált beülőhelyek elhelyezése vonzóbbá teszi az alperes által folytatott tevékenységet, azonban ahhoz, hogy ez által nagyobb terjedelemben a területet használhassa, a föld tulajdonosával, azaz a felperessel kellett volna az ellentételezésről megállapodnia, a többlethasználatra ugyanis a haszonbérleti szerződés és a törvényen alapuló halászati szolgalmi jog nem jogosítja fel.
- [27] Rámutatott, hogy bár a felperes megtekintett állapotban vásárolta meg az ingatlant, azonban magából a szerződésből kiderül, hogy a terület használatával kapcsolatban már korábban is volt vita. Ezen túlmenően az a körülmény, hogy a felperes az ingatlant milyen állapotban vehette volna birtokba nem zárja ki, hogy az őt megillető jog alapján kérje a szükségtelen túlhasználat megszüntetését.
- [28] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a felperes által elismert körben biztosította az alperes számára a szolgalmi jog gyakorlását és tette lehetővé a halászati jog gyakorlását, tekintettel arra, hogy ezt meghaladó bizonyításra az alperes részéről nem került sor. A kifejtettekből következően kötelezte az alperest az érintett területen kívül eső tereptárgyak, építmények, ingóságok eltávolítására is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [29] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amely annak a hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú ítéletet helybenhagyó határozat meghozatalára irányult.
- [30] Arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el, mert túlterjeszkedett a kereseti kérelem és a fellebbezés korlátaiban. Sérelmezte azt is, hogy jogszabálysértő módon folytatott le bizonyítási eljárást.
- [31] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartását célozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [32] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [33] A felperes - mint a perbeli ingatlan tulajdonosa - jogosult a tulajdonában álló ingatlan oly mértékben való birtoklására, amilyen mértékben másoknak a birtoklásra nincs érvényes jogcíme, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 115.§ (3) bekezdése alapján alappal tarthatott igényt annak a területnek a birtokba adására, amely birtokban tartására, használatára az alperes sem a haszonbérleti szerződés, sem a törvény alapján őt megillető halászati szolgalmi jog alapján nem volt jogosult.
- [34] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi álláspontja folytán további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta szükségesnek anélkül, hogy e miatt indokoltnak találta volna a Pp.252.§ (3) bekezdésében foglaltak alkalmazását. Erre megvolt az eljárásjogi lehetősége, mert bizonyítást a másodfokú eljárásban is le lehet folytatni. Szemben az alperes hivatkozásával, éppen az 1/2014. (VI.30.) PK véleményben foglaltak figyelembe vételével járt el, amikor arra törekedett, hogy az elsőfokú eljárás megismétlésére - elkerülendő az eljárás elhúzódását - indokolatlanul ne kerüljön sor.
- [35] A felperes keresetében pontosan meghatározta, hogy a természetben mekkora az a terület, amelyet az alperes - állítása szerint - jogcím nélkül birtokol. A Kúria ezért egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy az alperest terhelte annak a bizonyítása, hogy az általa hivatkozott jogcímeken ő nagyobb terület birtoklására és használatára jogosult. A másodfokú bíróság a Pp. 3.§ (3) bekezdésében foglaltak helyes alkalmazásával hívta fel az alperest a bizonyítási teher alakulására és biztosított számára lehetőséget, hogy bizonyítékait és bizonyítási indítványait előterjessze.
- [36] Az alperes szakértői bizonyítást nem terjesztett elő, a pályázati iratok beszerzésére irányuló indítványa pedig a Kúria álláspontja szerint is szükségtelen volt a jogvita elbírálása szempontjából, ezért a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható volt az a tényállás, amelyre megalapozott döntést lehetett alapítani.
- [37] A Kúria a másodfokú bíróság jogi álláspontjával érdemben is egyetértett. Az alperesnek a perbeli ingatlan használatára a haszonbérleti szerződés és a törvényen alapuló halászati szolgalmi jog biztosított lehetőséget. Helyesen mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a halászati szolgalmi jog gyakorlásához csak annak a területnek a használata tartozik, amely ahhoz feltétlenül szükséges. Ennek a terjedelmét, azt, hogy az adott esetben az alperes használata meghaladja-e a tavak körüli három 3 széles területsávot, az alperesnek kellett volna bizonyítania, azonban ő szakértői bizonyítás iránti kérelmet nem terjesztett elő, így annak sikertelensége az ő terhére esik.
- [38] A másodfokú bíróság döntésének további, a perbeli területen

található tereptárgyak, ingóságok eltávolításával kapcsolatban kifejtett indokaival a Kúria egyetértett, azokat megismételni nem kívánja. E körben a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján csupán utal a jogerős ítélet indokaira.

Záró rész

- [39] Az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a Kúria kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, amely a jogi képviselője munkadíjából áll. Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.
- [40] A Kúria a határozatát a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2016. május 18.

. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró